U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **K. K.,** zastoupený JUDr. Pavlem Ramešem, advokátem se sídlem Fügnerovo náměstí 1808/3, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 1. 2015, č. j. 61 Az 21/2013 – 27,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci JUDr. Pavlu Ramešovi, advokátovi se sídlem Fügnerovo náměstí 1808/3, Praha 2, **se nepřiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování žalobce.

O d ů v o d n ě n í:

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 6. 1. 2015, č. j. 61 Az 21/2013 – 27, odmítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí ministerstva vnitra ze dne 11. 11. 2013, č. j. OAM-115/ZA-ZA04-P10-2012, kterým byla zamítnuta stěžovatelova žádost o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud usnesením ze dne 7. 2. 2014, č. j. 61 Az 21/2013 - 17, zamítl stěžovatelův návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů a vyzval jej k odstranění vad žaloby. Současně stěžovatele poučil, v jakém směru je nutné žalobu doplnit s tím, že pokud ve stanovené lhůtě žalobu nedoplní a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, krajský soud řízení o žalobě usnesením odmítne. Jelikož stěžovatel ani přes výzvu krajského soudu neodstranil nedostatky žaloby a pro tento nedostatek nebylo možné v řízení pokračovat, krajský soud žalobu odmítl podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s.

Proti usnesení krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost a současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 25. 3. 2015, č. j. 7 Azs 48/2015 - 21, ustanovil stěžovateli zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokáta JUDr. Pavla Rameše. Toto usnesení doručoval Nejvyšší správní soud stěžovateli a ustanovenému zástupci. Zástupci bylo usnesení doručeno dne 27. 3. 2015, zatímco stěžovateli se usnesení na jím uvedenou adresu S., u paní

R. G., nepodařilo doručit. Zásilka byla Nejvyššímu správnímu soudu vrácena s tím, že adresát není na uvedené adrese znám a zásilku nebylo možno vložit do schránky. Usnesení o ustanovení zástupce spolu s oznámením podle ust. § 50 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. bylo proto dne 8. 4. 2015 vyvěšeno na úřední desce Nejvyššího správního soudu. Podle citovaného ustanovení se má za to, že usnesení o ustanovení zástupce bylo stěžovateli doručeno desátým dnem po vyvěšení na úřední desce.

Nejvyšší správní soud se obrátil se žádostí o sdělení místa pobytu stěžovatele na odbor azylové a migrační politiky ministerstva vnitra, který přípisem ze dne 2. 4. 2015 sdělilo, že stěžovatel odešel dne 12. 3. 2015 z Pobytového střediska a v době schválené propustky pobýval na adrese S. V cizineckém informačním systému stěžovatel není veden, správnímu orgánu není jiná adresa pobytu stěžovatele v České republice známa. Nejvyšší správní soud se také obrátil na Pobytové středisko, které k dotazu ohledně místa pobytu stěžovatele uvedlo, že byl na adrese pobytového střediska hlášen do 12. 3. 2015 a pobytové středisko opouštěl v souladu s ust. § 82 zákona o azylu a jako adresu svého pobytu udával adresu S.

Nejvyšší správní soud se pokoušel na uvedenou adresu (S.) doručit i další písemnosti, zásilka však byla opětovně vrácena s tím, že adresát není na uvedené adrese znám a zásilku nebylo možno vložit do schránky. Žádnou jinou adresu, na kterou by mu mohly být písemnosti v souladu se zákonem doručovány, přitom stěžovatel v kasační stížnosti neuvedl.

Podle ust. § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Povinností stěžovatele bylo uvést v kasační stížnosti i adresu, na kterou mu lze doručovat (srv. § 37 odst. 3 s. ř. s. v návaznosti na § 120 s. ř. s.). Stěžovatel však uvedl adresu, která výše uvedený předpoklad nenaplňuje. Zásilky doručované na tuto adresu se Nejvyššímu správnímu soudu vrátily s tím, že adresát není na uvedené adrese znám a zásilku nebylo možno vložit do schránky. Nejvyšší správní soud se pokoušel zjistit aktuální adresu pobytu stěžovatele, ale bezúspěšně.

Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti podle citovaných ustanovení zastavil. K tomu srv. i konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. usnesení ze dne 20. 9. 2013, č. j. 5 Azs 6/2013 - 40, ze dne 28. 3. 2013, č. j. 7 Azs 8/2013 - 26, či rozsudek ze dne 28. 7. 2004, sp. zn. 4 Azs 165/2004, publ. pod č. 378/2004 Sb. NSS, jakož i rozsudek ze dne 15. 7. 2004, sp. zn. 3 Azs 58/2004, publ. pod č. 343/2004 Sb. NSS.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

Ustanovenému zástupci Nejvyšší správní soud odměnu nepřiznal, neboť v řízení o kasační stížnosti neučinil žádný úkon, za který by mu náležela odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

-!Syntax Error

V Brně dne 30. dubna 2015

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu